

[Energiministeren]

ne udvikling har jeg ikke ønsket at støtte. Derfor blev der fra den 1. januar 1986 gennemført en række ændringer i betingelserne for tilskud til vindmøller, sådan at der ydes 15 pct.s anlægstilskud til vindmøller, hvor ejeren har bopæl i den kommune, hvor anlægget er placeret, eller inden for en afstand på 5 km, nu ændret til 10 km, fra vindmølleanlægget. Udformningen af denne regel tager specielt sigte på anlæg, der placeres nær en kommunegrænse. Endvidere må størrelsen af den forventede årlige elproduktion ikke overstige ejernes elforbrug med mere end 35 pct.

Der er i bekendtgørelsen indsat en overgangsbestemmelse, som indebærer, at der kan dispenseres fra bopælsreglerne for mindre, lokalt prægede projekter, hvor ansøgningerne bilagt nødvendige godkendelser og tilladelser er indsendt til energistyrelsen inden 1. april 1986. Der vil på den måde kunne gives anlægstilskud til mindre, lokale projekter, der ikke opfylder de nye bopælskrav. Det er f.eks. min opfattelse, at mindre øsamfund, der består af få kommuner, er omfattet af dispensationsbestemmelsen.

Jeg skal endvidere oplyse, at energiministeren i brev af 20. januar 1986 over for elværkerne har henstillet, at der ikke tilsluttes vindmøller, der ikke har en lokal og forbrugsmæssig tilknytning. Brevet vedrører ikke de vindmølleprojekter, der allerede har opnået aftale med vedkommende elselskab om tilslutning.

Jeg anser det også for naturligt, at vindmøller, der har fået tilskud under den midlertidige dispensationsordning, kan blive tilsluttet elnettet.

I aftalen er det endvidere præciseret, at parterne er enige om, at der i løbet af kort tid vil være behov for at drøfte spørgsmålene om en øget anvendelse af halm i elproduktionen og om decentrale kraftvarmeværker. Det er meget vigtigt, at især spørgsmålet om udbygning med decentrale kraftvarmeværker tages op til overvejelse. Derfor lægger jeg stor vægt på, at der nu er indledt drøftelser med elværkerne om udbygning med decentrale kraftvarmeværker baseret på indenlandske ressourcer og om en øget anvendelse af halm i elværkerne. Der foregår som bekendt et interessant forsøg med at fyre med halm sammen med kul i en normal kraftværkskedel på Masnedøværket.

På varmeplanområdet har energiministeriet udsendt retningslinjer i foråret 1985, så der ved administrationen af varmforsyningsloven lægges øget vægt på de samfundsøkonomiske fordele, der er knyttet til anvendelsen af indenlandske energiressourcer. I overensstemmelse hermed forudsættes det, at oliefyrede fjernvarmeværker og blokcentraler, der ligger i områder med naturgas eller lokale energiressourcer, ikke overgår til kulfyring, men anvender den lokale energi eller naturgas.

I gennem kommunernes og amternes varmeplanarbejde er der konstateret et ressourcemæssigt grundlag for, at en betydelig del af varmforsyningen kan baseres på indenlandske energiressourcer i form af naturgas, overskudsvarme, halm, affald, træflis, biogas m.v. Disse muligheder må ses i sammenhæng med folketingets beslutning om forbud mod halmafbrænding på markerne med udgangen af 1989 samt folketingets beslutning om at nedbringe nitratforureningen gennem krav om gødningsopbevaringsanlæg.

Kommuner og amter er som led i den generelle varmeplanlægning i færd med at afklare, hvor de lokale ressourcer bedst kan anvendes under hensyntagen til at opnå den samlet set bedste samfundsøkonomi i varmforsyningen. Jeg finder, at de hidtidige resultater for varmeplanlægningen vedrørende udnyttelsen af de lokale energiressourcer har været særdeles positive. I dag er der således allerede idriftsat 18 større halmvarmeværker, der samlet bruger ca. 100.000 t halm pr. år. Herudover er der godkendt 12 halmvarmeværker, hvor hovedparten forventes sat i drift i 1986. Der er etableret 5 større træ- og flisfyrringsanlæg, og der er godkendt yderligere 9 anlæg, der forventes sat i drift i år.

Økonomien i større halm- og flisfyrringsanlæg var således ved årets udgang så god, at jeg fandt det rigtigt at lade tilskuddet til disse anlæg bortfalde fra 1. januar 1986.

For så vidt angår affaldsområdet kan jeg oplyse, at der i dag er ca. 2,2 mill. t brændbart affald, hvoraf ca. 60 pct. i dag bliver udnyttet til varme i forbindelse med eksisterende affaldsforbrændingsanlæg. Det udnyttede varmeindhold svarer til ca. 325.000 t olie pr. år.

Også interessen for kombinerede vedvarende energianlæg er øget. I 1985 er der i Vester-Hjermitslev og Vester-Nebel idriftsat